

Sergi Garcés arriba a les 800 narracions del CE Sabadell: «Només m'he perdut un partit per malaltia»

El cap d'Antena i d'Esports de Ràdio Sabadell porta dues dècades retransmetent les aventures del conjunt arlequinat

Sergi Garcés, cap d'Antena i d'Esports de Ràdio Sabadell | Juanma Peláez

És la **veu del CE Sabadell**, pràcticament des del naixement de **Ràdio Sabadell**. Porta més de 20 anys passejant el micròfon vermell del mitjà pels **estadis de futbol catalans i espanyols**. Pocs dies després del 46 aniversari de la primera retransmissió en català, **Sergi Garcés** (Barcelona, 1977), cap d'Antena i d'Esports de la ràdio municipal, **arribarà a les 800 narracions**. Serà aquest diumenge a la Nova Creu Alta (17 hores) amb la visita del Cornellà.

El **gener de 2002 va debutar** i en aquestes dues dècades ha viscut tres ascensos -dos a Segona Divisió i un altre a Segona Divisió B-. L'última pujada de categoria va ser el primer estiu de **la Covid-19, l'experiència "més trista"** que ha patit, confessa ell mateix. Des de la cabina on espera arribar, i superar, el miler de partits, i amb vistes a la catifa verda del temple arlequinat, s'asseu a conversar amb **NacióSabadell**:

- Com comença a fer un registre de partits locutats?

- Això va néixer en una conversa informal amb qui actualment és el delegat del CE Sabadell, Miguel Ángel Rodríguez, perquè aleshores no ho era. Ell fa estadístiques de tot tipus sobre els jugadors. Ho controla tot. I li vaig comentar, perquè, sincerament no tenia ni idea, i m'ho va fer. Dos o tres dies després de la conversa em va dir: "On vols que t'envii una cosa?". I era un Excel amb tot detallat, fins i tot els partits els quals havia fallat. I ho vaig comprovar, i sí senyor! Ho havia fet perfectament.

- Quan va ser això?

- D'això farà, com a mínim, quatre temporades. Realment no fa gaire. Des d'aleshores, sí que em dedico a emplenar-lo per fer el seguiment i fins ara. Aquest diumenge arribaré als 800.

- Moltes baixes?

- Si no compto les dues baixes per paternitat, especialment la del segon fill i dos dies personals, només un cop per malaltia i es podria dir un altre, però no el compto. Sempre faig la broma que igual que els jugadors tenen per contracte que si juguen un mínim se'ls renova automàticament, doncs, en el meu cas és una cosa semblant. Va ser al camp del Celta i vaig narrar més de 45 minuts i per això no el compto. Em vaig trobar realment malament. Parava, hi tornava i així constantment fins que vaig deixar la transmissió, me'n vaig anar a l'hotel i ho va fer un company des de l'estudi seguint l'enfrontament per televisió. És l'única vegada que m'ha passat.

- Coneix o sap d'algú que també hagi arribat aquesta xifra?

- A nivell d'equips modestos, per dir-ho d'alguna manera, sincerament, no ho sé. Segurament hi haurà algun company, igual que fem amb el Sabadell, com pot ser, per dir algun, l'Alcoià. Després ja estan els que segueixen Barça i Madrid. Això ja és un altre nivell.

Garcés a la Nova Creu Alta. Foto: Juanma Peláez

- Com ha viscut l'evolució del futbol, des d'aquesta modestia que deia cap a una professionalització o pseudoprofessionalització?

- Moltes vegades s'està copiant, i a més malament, el que fan els equips grans. És a dir, això de blindar-se als mitjans i sortosament, i no ho dic perquè sigui el Sabadell, aquí encara no s'ha caigut massa en aquesta ximpleria, tot i algun tic. Ho puc entendre, però no ho comparteixo, per un tema de gestió, perquè hi ha molts mitjans. I que això es vulgui fer en un conjunt modest és absurd. Ens necessitem tots. Al cap i a la fi som quatre mal comptats.

En general, i repeteixo que aquí no es peca tant d'això, s'està caient en replicar les coses d'equips grans, sense després oferir-ne d'altres. En resum, intentar ser gran quan no ho ets. Ha canviat el futbol? Sí, evidentment. Abans podies parlar amb el jugador que volguessis.

- O a les mitges parts...

- ... També, però això ja no és tan culpa dels clubs, sinó dels ens que controlen el futbol com la mateixa LaLiga, que cada cop es van inventant com fer-ho més difícil amb l'excusa de la privacitat. Són autèntics búnquers i, de fet, crec que a molts clubs ja els hi va bé, perquè et diuen: "Voldríem fer-ho, però a mi no em deixen". I les mesures aplicades per la pandèmia ja s'han quedat per sempre.

- Com ara.

- Només pot anar un nombre concret de periodistes per mitjà al matx, uns determinats minuts per entrevista a un o uns jugadors... És a dir, una sèrie de controls metòdics que en el seu moment tenien lògica, per un tema de seguretat sanitària. I això sumat al que dèiem del control dels clubs. Per sort, el Centre d'Esports té mà ample i encara, i que duri, ens dona opcions de parlar amb un o altre protagonista.

La cabina des d'on narra els partits. Foto: Juanma Peláez

- Imagino que la Covid-19 ha estat l'època més bèstia d'aquests 20 anys.

- La més trista. Més enllà de com estàvem tots, en l'àmbit professional va ser trist. Aquest temps no l'ha gaudit ningú, ni el públic, perquè no va poder accedir als estadis; els futbolistes, tampoc, perquè sense aficionats no és el mateix i des dels mitjans, si em permetes l'expressió, una destrepada. Eren camps molt macos, però sense ningú i l'ambient era fred. LaLiga et donava senyal de so ambient per fer les retransmissions, però estaves sol i a mi no m'agrada, necessito parlar amb la gent. Tot era en solitud: el desplaçament, el partit, el sopar i la nit a l'hotel. Estic acostumat a anar amb l'Adrián Arroyo, que és el company de retransmissió, i compartir habitació i no vam poder gaudir d'aquella temporada.

- El pitjor record més enllà de la situació que es va viure fa uns anys amb la possible desaparició del CE Sabadell.

- Sí, perquè és diferent. Hi ha un sentiment i una estima, però al final és professionalitat. I vull el millor pel club, perquè millor ens anirà a tots. Però si s'ha d'explicar que les coses no estan bé, s'informa. I la Covid-19 era una cosa global, bé, segueix sent-ho. I no fa tant que tots, però tots, seguretat, periodistes, personal havíem de fer cua per fer-nos el test i si donaves positiu, cap a casa. I això volia dir que no podia treballar. Va ser molt bèstia! I la cosa més estranya, de llarg, que he viscut en aquests anys de professió.

La sala de premsa del CE Sabadell. Foto: Juanma Peláez

- Ara que deia això de "professionalitat". Un professor de periodisme esportiu de la facultat deia que s'havia de "penjar la bufanda" en aquest ofici. Es pot aplicar als mitjans locals?

- Si per bufanda s'entén tancar els ulls i anar on et diguin, sí, evidentment, s'ha de penjar, perquè està en qüestió la professionalitat i l'objectivitat.

- Però parlar d'objectivitat al futbol, que apel·la tant als sentiments...

- ... Nosaltres no ens amaguem, fem una retransmissió arlequinada. Això no vol dir que si és penal, és penal. Hem de saber veure la realitat. El teu públic és molt marcat i la retransmissió és d'un equip en concret i el sentiment aflora. De fet, el teu públic espera aquest punt de passió. No tindria sentit que Ràdio Sabadell arribés al camp de l'Alcoià i el tractés igual que el Centre d'Esports. Això no treu que si l'altre equip juga millor es diu i si algú no ho està fent bé, també.

- I les retransmissions també han evolucionat, amb les xarxes socials i la imatge en un mitjà com la ràdio.

- Al final és ràdio. El que sí que és cert és que el vocabulari s'ha adaptat, és molt més planer. I les tecnologies? Sí, t'has d'emmotllar, perquè, tot i que és ràdio, al mateix moment són xarxes socials. Com gravar-te quan narres, perquè hi ha gent que li agrada la reacció, cosa que, com a espectador, no comparteixo. No ho acabo d'entendre, no sé què aporta. A Ràdio Sabadell fem, entre d'altres, un vídeo i una píndola d'un minut amb l'anàlisi del partit.

- I el fet de retransmetre en català, li ha suposat un problema en algun dels estadis?

- Mai! Per retransmetre i cridar com cridem en algun moment, especialment quan no som a la Nova Creu Alta, no hem tingut mai cap problema. L'únic va ser a Girona, a Montilivi. I això no vol

dir ni que l'equip ni l'afició sigui així, perquè, de fet, era l'època que hi anaven 700 aficionats al camp i no més de 5.000 com en l'actualitat. Un senyor que sol es va anar empenyant i va venir cap a nosaltres, perquè mentrestant nosaltres seguíem fent la nostra feina. Va pujar l'escala dirigint-se a la cabina, però el van frenar els seus companys. No hem tingut problemes ni a Galícia, ni Andalusia, ni Castella i Lleó... només a Girona, i va ser un senyor. Un.

Sergi Garcés a l'estadi de la Nova Creu Alta. Foto: Juanma Peláez

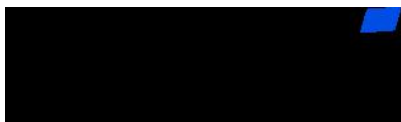
- I a les portes dels 800, alguna vegada s'ha plantejat plegar?

- En petit comitè, sí, pel fet de tornar a desplaçar-te, els caps de setmana i amb el naixement de dues criatures. O també perquè m'agradaria anar amb el nen al camp. En aquest sentit, la meua dona sempre em fa la reflexió: "No sabries estar sense fer-ho". Seriosament, no ho he arribat a plantejar a ningú. Crec que el dia que ho deixaré serà perquè algú dirà que no ho he de fer més, que no sé si arribarà. Ja són molts anys i quants n'estaré de més? 20? Ja em jubilo, si puc!

"Ara ja em fa il·lusió arribar a les 1.000 retransmissions i seguir sumant-ne més"

- Per tant, hi haurà 1.000 retransmissions.

- Espero i si no, com diuen a casa meua, que sigui per culpa teua. No et negaré que ara ja em fa il·lusió, no com al principi quan vaig rebre aquell Excel que et deia. I he fet el càlcul, són gairebé cinc anys en una temporada normal de 38 jornades. Ara bé, si el CE Sabadell comença a jugar Copa

del Rei, es classifica per Europa [somriures] serà abans. M'agradaria arribar-hi i continuar, que no sigui assolir-ho i que em facin un homenatge i adeu. No, m'agradaria fer 1.100, 1.200... Ara mateix, em faria gràcia continuar sumant. A més, actualment, m'ho passo molt bé amb l'equip que tenim a la ràdio, sobretot a casa.

- Això vol dir llarga vida a Ràdio Sabadell?

- La idea de la casa és que el futbol és un producte que es va fer des del minut 1, amb l'Àngel Càrceles. Els caps pensants quan es va posar en marxa la ràdio creien que el futbol no podia faltar i, fins i tot, la primera cosa que va sonar a Ràdio Sabadell, en proves, va ser un partit de futbol, després ja va ser la Festa Major i van seguir d'altres actes.